

Dobré ráno, Lucie, dobré ráno, Moravo!

Dnes pozvu zájemce o turistický výlet až za hranice. Je to kousek za Žďár nad Sázavou, na (za) hranici Moravy, tedy do Čech. Proč jsem zvolil tuto oblast? Právě jsem dočetl mimořádnou knihu. Jmenuje se Kořeny věků, je to kronika rodu Flesari, dnešní příjmení rodu je Flesar. Flesarovi ji píší od roku 1423 a v knize, jejíž text končí rokem 1923, je plných pět staletí informací, zážitků, zkušeností, statistik, no úžasné čtení, a hlavně – rod právě v této oblasti mezi Polnou, Přibyslaví a Žďárem nad Sázavou dlouhé věky žil.

Vlak mě dovezl do stanice Sázava u Žďáru. Tak se jmenuje zastávka, ale nikoli obec – ta má jméno Sázava stejně jako řeka, jejíž první kilometry právě tudy protékají. Po klidné silnici jsem přišel do vesnice Rosička. Nedaleko za ní už jsem byl u stejnojmenné rozhledny. Krásné počasí slibovalo dobrý výhled, a tak jsem za chvíli stál 24 metrů nad zemí – v takové výšce je rozhledová plošina. Rozhledna je kdykoliv přístupná, nadmořská výška místa je 645 metrů. A rozhled je skutečně báječný. Vidět je hrad Lipnice, Přibyslav, Velká Losenice, Zelená hora, Žďár nad Sázavou, Harusův kopec u Nového Města na Moravě, dole úplně blízko Nížkov a Buková. Však až si budu doma prohlížet fotografie, tuto příjemnou rozhledovou chvíli mně připomenou.

Jak jsem se těšil do Nížkova. Události popsané ve zmiňované kronice se k Nížkovu často vracejí. Zaujaly mě informace o vývoji víry, o násilí, která se často právě ve jménu víry děla. Měl jsem v úmyslu navštívit kostel svatého Mikuláše a rovněž kostnici z r. 1709. Zde jsou uloženy kosti údajně ze 7000 lidí. Jenže v den mé návštěvy pan farář v Nížkově nebyl, a tak jsem si musel nechat kostel a kostnici na jindy. [Návštěva se podařila o prázdninách 2017, kdy jsme se do Nížkova vydali s vnukem Peťou, nový pan farář Zdeněk Sedlák byl moc fajn, pověděl nám celou řadu zajímavostí].

Z Nížkova jsem odcházel směrem k Bukové. Cestou jsem si všiml borovice, a hlavně o sto metrů dál vpravo od silnice na louce buků. Ano, buky u Bukové! Výborný nápad vysadit čtyřicet stromů – všechny buky, ale přece jsou každý jiný. Zasazeny byly v roce 2012 na Den stromů. U každého je tabulka, na ní je český i latinský název stromu.

Do cíle na zastávku Nížkov mně už mnoho nezbyvalo. Zmínit se chci ještě o zajímavé cyklostezce. Cyklostezka Sázava – Přibyslav je vedena po staré železniční trati. Při napřimování tratě byl tento úsek přeložen a starý úsek je využitý skutečně bezvadně.